

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Palladio. 250.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

ne alterutrum malo aliquo afficiam. At si, id quod oportet, feceritis, atque atrocissima pugna abiecta pacem vobis ob oculos proposueritis, veniam: non ut alterutri adversus alterum suppetias feram, sed ut ambos rursus amicitia nexu deuiniam.

Palladio. 250.

Diuinis oculis nec oculos obuere, nec repugnare oportet: verum priusquam, quid faciendum sit, audierimus, nos id facturos esse polliceri. Nam quod Deus sit, qui oracula edat, istud & contradictionem omnem procul pellit, & obedientiam omnem ac persuasionem efficit. Nam qui, id quod nobis conducit, apprimè nouit, hic & loquens, & leges instituens, idoneus profecto est, cui fides habeatur.

Zenoni Presbytero. 251.

Corporum cognatio cum morum propinquitate nullo modo comparanda est. Quamobrem si te clarissimi Episcopi Hermogenis patrualem vocem, nihil tibi gratificer. Si autem syncerum discipulum, neutrius causa pudore afficiar. Sic enim & tu præstantissimi viri vestigiis hæsisse videberis, & ille, eum, qui ipsum imitatus sit, egregium ac præstantem virum reddidisse.

Petro. 252.

Duo hæc (ô quonam te nomine nuncupem, ut virtutis tuæ meritum attingam) in causa fuisse existimo, cur homines ad diuinam prædicationem lubentibus animis accesserint, nimirum & sermonem auctoritate ac fide plenum, & prædicantium mores. Alterum enim alterius neruus ac robur erat, nimirum sermo, qui fide dignus erat, & vita sermonem confirmans. Non enim alia prædicantes, alia faciebant (alioqui enim ridiculi fuissent, ut nonnulli nostræ tempestatis) nihil enim acerbi dicere volo) verum congruentem atque consentaneum sermoni vitam præbentes, homines subigebant. Quocirca etiam Christus,

ὡς χεὶρ ποιήσετε, καὶ ἀποθέμενοι τὴν ἀσπονδὸν μάχην εἰς εἰρήνην ἐλάσετε, ἢ ξὼ. οὐ θατέρω χεῖρ ἢ ἑτέρω συμπαράξων, ἀλλ' ἀμφοτέρω παλιν εἰς φιλίαν συνάξων.

Παλλαδία. στ.

Τοῖς θεοῖσι χειροῖσι, ἔτ' ἀπιβλέπειν χεῖρ, ἔτ' ἀπιφθέγγεσθαι. ἀλλὰ σπῖν ἢ ὅτι χεῖρ παράθειν ἀκούσαι, τὸ παράθειν ἐπαγγελλέσθαι. τὸ γὰρ ἕνα θεὸν τὸν θεσπίζουσαι, πᾶσαν μὲν ἀπιβλέψαν ἐξοείζει, πᾶσαν δὲ πειθῶ δειμιγγεῖ. ὁ γὰρ τὸ συμφέρον ἡμῖν ἀιφρόντως ὁπίσταντος, ἔτος καὶ λέγων καὶ νομοθετῶν, ἀξιοχρεῶς ἂν εἴη.

Ζήνωνι πρεσβυτέρω. σναδ

Οὐδὲν ἡ σωματικὴ ἀδένεια ποσῶτον, ὅσον ἢ τῆς τρεῖς πῶν ἀγγχταῖα διότι τῶν ἐκείνων μίσε τῶ ἀοιδίμου Ἐρμολόγους τῶ ὁπισκοπῆ ἀδελφιδου, ἔδεν ἄσσοι χειροῖσιν. εἰ δὲ γνήσιον φοιτητῶν, οὐδὲτερον ἂν ἀιχλωσίμῃ, ἔπε γὰρ τῶ ἀείτω δόξεις ἢ κολλῶσθαι καὶ ἐκείνους τῶ γενναῖον τὸν μιμησάμενον ἀποτετελεῖσθαι.

Πέτρω. σιβ.

Δύο ταῦτα ἡγοῦμαι, ὃ πῆ σε χαλῆσαι τῆς ἀξίας ἐφάλομαι, πεπειμένας τῆς ἀνθρώπων, τῶ θεῶ κηρύγματι, ἀσιμῶς παρεστῆναι, ὃ, τε λίγος ἀξιοχρεῶς ὢν, ἔτε τρεῖς πῶν κηρυτῶν. θάτερος γὰρ θατέρω, νεῦρα καὶ ἰχθὺς ἐτίγχανεν. ὁ μὲν λόγος ἀξιοπῶς ὢν, ὁ δὲ βίος ἐχθυῶδης τὸν λόγον. οὐ γὰρ ἄλλα κηρυτῶντες, ἔτερα ἔσραπτον. ἢ γὰρ ἂν γέλωτα ὠφλησαν, ὡς ὁπινῆς τῆς νῦν. οὐδὲν γὰρ ἐβλομή δυχρεῖς εἶπεν, ἀλλὰ συμβαίνοιντα τῶ λόγῳ τὸν βίον παρεχόμενοι, ἐχειροῦσθαι τῆς. διό καὶ ὁ χεῖρος εἰδῶς, ὡς λόγος μὲν